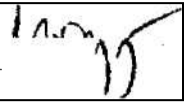

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul xxxxx contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Fondului pentru Mediu având ca obiect contestație act administrativ fiscal - restituire taxa poluare.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantului xxxxx avocat xxxxxxxx și reprezentanta pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - xxxxxx.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care reprezentanta reclamantului depune la dosar copia Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxxx.2009 privindu-1 pe reclamant

Reprezentanta pârâtei depune delegație de reprezentare și xerocopie a unui înscris cu referire la punerea în aplicare a politicii comerciale comune emis de Comisia Europeană care cuprinde propunere de clasare a plângerii nr. 2009/2002.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Reprezentanta reclamantului arată că a răspuns excepției chiar prin acțiunea introductivă și a motivat chemarea în judecată a pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad întrucât a solicitat anularea actului respectiv a Deciziei de calcul al taxei pe poluare a cărei emitentă este această autoritate administrativă.

Reprezentanta pârâtei solicită admiterea excepției.

Instanța în temeiul dispozițiilor art. 137 Cod procedură civilă unește excepția cu fondul cauzei și acordă cuvântul.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, anularea deciziei atacate, obligarea pârâtelor la restituirea sumei achitate reprezentând taxa pe poluare contestată, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul pârâtei solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată potrivit motivelor invocate prin întâmpinare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de li.xxxx2010, reclamantul xxxxxxxx a cerut în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Fondului pentru Mediu, anularea Deciziei nr. xxxxxx.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxx AD/xxxxx.2009 emisă de pârâta nr. 1; anularea Deciziei de calcul a taxei pe poluare identificată mai sus; obligarea pârâtelor la restituirea taxei pe poluare în sumă de xxxxx lei, plătită în contul pârâtei Administrația Fondului pentru Mediu, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că a plătit suma de xxxxx lei, reprezentând taxa de poluare pentru autovehicule cu chitanța seria xxxxx nr. xxxxx.04.2009, în contul bugetului de stat.

Achitarea taxei a fost necesară pentru a putea înmatricula în România autoturismul marca xxxxxx, tip xxxxxxxx, având serie șasiu xxxxxxxx, înmatriculat pentru prima dată în Germania, la data de xxxxxx.2001.

Considerând că a plătit o taxă nelegală și nedatorată a formulat o contestație adresată pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, soluționată prin Decizia nr. xxxxxx.2009, prin care s-a respins contestația reclamantului formulată împotriva Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule emisă sub nr. xxxxxx.04.2009, de către pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

A criticat soluția de respingere a contestației depusă în procedura prealabilă prevăzută de Legea nr. 554/2004 față de motivația oferită de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, că a aplicat dreptul intern, respectiv prevederile OUG nr. 50/2008, susținând că a nesocotit reglementările comunitare în materie, în condițiile în care aceste dispoziții se aplică în mod direct și au prioritate față de dreptul național.

Pe fond, a susținut că taxa percepută de către autoritățile române este ilegală și încalcă dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Conform acestor dispoziții „nici un stat membru nu aplică direct sau indirect produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție”.

A invocat în sprijinul argumentației sale practică judiciară comunitară din care rezultă că, în cazul unui conflict între legea națională și prevederile comunitare, judecătorul național are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al dreptului comunitar pentru aplicarea acestor norme împotriva oricăror dispoziții contrare din legislația națională până a solicita sau aștepta eliminarea acestor dispoziții pe cale legislativă.

Din punctul de vedere al reclamantului, rostul acestei reglementări comunitare este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone, în condițiile în care, în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse în țară și înmatriculate aici.

A criticat politica Statului român aplicată autovehiculelor uzate, susținând că prin instituirea taxei de poluare cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second hand, înmatriculate deja în România și că legiuitorul a influențat alegerea consumatorilor, protejând producția internă de autoturisme, fapt ce rezultă explicit din preambulul OUG nr. 208/2008 și 218/2008.

De asemenea, a susținut că taxa încalcă principiul poluatorul plătește, enunțat pentru prima dată prin Declarația de la Rio de Janeiro în 1992, că taxa pe poluare nu este o taxă de mediu și că principiul poluatorul plătește este aplicat discriminatoriu, în condițiile în care această taxă se aplică doar autoturismelor înmatriculate după data de 01.07.2008.

În drept a invocat dispozițiile art. 1 alin. 4 Cod fiscal, art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 90 din Tratatul C.E., art. 117, art. 124, art. 205 și art. 207 alin. 4 Cod procedură fiscală, art. 11 alin. 2 și art. 148 din Constituția României și, art. 274 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad a cerut respingerea acțiunii reclamantului, ca neîntemeiată, invocând pe cale de excepție lipsa calității procesuale pasive a sa.

În motivarea excepției, a arătat că în realitate reclamantul nu contestă nici un act administrativ fiscal, ci contestă o taxă care a fost stabilită printr-un act normativ, sub aspectul legalității sale.

Prin urmare, câtă vreme Guvernul României și Comisia Europeană au purtat negocieri, finalizate prin obligația asumată de Statul Român de a revizui cuantumul taxei speciale auto reglementată de art. 214 indice 1 Cod fiscal (abrogat la intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008) și de a adopta O.U.G. nr. 50/2008 privind instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, în vigoare cu începere de la data de 01.07.2008, rezultă că taxa este legală.

Din punctul de vedere al pârâtei, taxa de poluare reglementată de ordonanța amintită este temeinică, legală și în conformitate cu normele de drept comunitar, această taxă nefiind contestată de către Comisia Europeană sau alt organism comunitar.

Taxa de poluare există legal și se plătește în alte 16 state comunitare (Germania, Italia, Franța, etc...).

Reclamantul ar fi trebuit să producă probe din care să rezulte indubitabil că taxele pe care le aplică statul român sunt superioare celor din care reclamantul și-a achiziționat autoturismul pentru a dovedi susținerile din acțiune.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad a formulat o cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, în calitate de instituție beneficiară, în exclusivitate a taxei de poluare reglementată de OUG nr. 50/2008 și a cerut obligarea acesteia la suportarea tuturor cheltuielilor și a

altor consecințe pecuniare ori de altă natură, ce ar cădea în sarcina sa, în cazul admiterii acțiunii de față.

În drept a invocat dispozițiile art. 60-63, 112 Cod procedură civilă, art. 1 alineat 1 din OUG nr. 50/2008 și art. 992 Cod civil.

Prin întâmpinare pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a cerut respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată și, în subsidiar, în cazul admiterii acesteia, să se admită cererea de chemare în garanție formulată în contradictoriu cu Ministerul Mediului - Administrația Fondului pentru Mediu.

A susținut că reclamantul este obligat la plata taxei pe poluare, potrivit art. 4 litera a din OUG nr. 50/2008, deoarece a solicitat în mod voluntar plata acestei taxe care se datorează cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

Prin întâmpinare, chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a cerut respingerea acțiunii în contencios formulată de reclamant, susținând, în esență, că taxa pe poluare reglementată de OUG nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 din Tratatul C.E.;

Astfel, determinarea taxei pe poluare se face pe baza unor criterii obiective - capacitate cilindrică, emisie de poluanți, așadar și în funcție de deprecierea autovehiculului conform coeficienților din Anexa nr. 4.

Pe de altă parte, atâta timp cât taxa pe poluare prevăzută pentru prima înmatriculare a autovehiculului reclamantului este egală cu valoarea reziduală a taxei pentru un autovehicul identic cu cel cumpărat de reclamant și scos din parcul auto național în aceeași zi în care s-a solicitat înmatricularea primului autoturism, rezultă că exigențele stipulate de Tratatul CE, sunt respectate.

A susținut că, chiar Comisia Europeană a recunoscut că taxa de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 corespunde normelor comunitare, astfel că nu pot fi reținute acuzațiile reclamantului potrivit cărora prin instituirea acestor taxe se constituie o discriminare a regimului fiscal și că această taxă contravine dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

A invocat practică judiciară pronunțată de CEDO în materie.

S-a opus admiterii capătului de cerere privind obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată, motivând că nu se face vinovată de stabilirea contravalorii taxei pe poluare, nefiind emitentul actului administrativ intitulat ~ Decizie de calcul. Nu se poate reține vreo culpă în sarcina sa privind colectarea acestor taxe, câtă vreme legiuitorul a prevăzut că virarea taxelor pe poluare în bugetul fondului pentru mediu se face în temeiul unui act normativ, respectiv în baza OUG nr. 50/2008.

Examinând decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule emisă sub nr. xxxxxxx.04.2009 - fila 56, Decizia nr. xxxxxx.07.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad privind soluționarea contestației reclamantului, filele 12-15, certificatul de înmatriculare al autoturismului eliberat în România, fila 49, certificatul de vânzare -cumpărare al autoturismului din litigiu tradus din limba germană - fila 50 și cartea de identitate

a vehiculului emise de autoritățile române - f.48, tribunalul reține în fapt următoarele:

Acțiunea în contencios administrativ este nefondată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, tribunalul urmează a respinge excepția în baza dispozițiilor art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă și a art. 3 aliniat 1 litera b) din HG nr. 686/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008, deoarece acest organ fiscal a calculat taxa pe poluare și lui îi revine obligația de restituire a taxei în eventualitatea admiterii acțiunii.

Reclamantul nu a depus la dosar dovada de plată a taxei pe poluare, deși pretinde că a fost achitată cu chitanța seria xxxxxx nr. xxxxxxxx.2009, astfel că instanța va analiza doar de principiu capătul de cerere privind anularea Deciziei nr. xxxxxx.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației și capătul de cerere privind anularea deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehiculele nr. xxxxxxxx.04.2009 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Autoturismul marca xxxxx, tip xxxxxxxx, având serie șasiu xxxxxxxx, categorie auto M.1, norme de poluare Euro 3, an de fabricație 2001, serie carte auto xxxxx, înmatriculat pentru prima dată în Germania, la data de xxxxx.2001, a fost înmatriculat în România la data de 08.04.2009, fapt ce rezultă din certificatul de înmatriculare și cartea de identitate a autovehiculelor depuse la filele 48 și 49 dosar.

Decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule este legală, taxa pe poluare fiind stabilită pe baza documentației depusă de petent și a elementelor de calcul prevăzute în art. 6 alin. 1 litera a) din OUG nr. 50/2008 și de Normele metodologice de aplicare ale acesteia aprobate prin HG nr. 686/2008, aferente clasei pe poluare Euro 3, din care face parte autovehiculul, după cum urmează:

ART. 6 -(1) Suma de plată reprezentând taxa se calculează pe baza elementelor prevăzute în anexele nr. 1 - 4, după cum urmează:

a) pentru autovehiculele din categoria M1, cu norma de poluare Euro 3, Euro 4, Euro 5 sau Euro 6:

1. pentru autovehiculele cu norma de poluare Euro 4 sau Euro 3, taxa se calculează pe baza emisiilor de dioxid de carbon (CO₂) și a taxei specifice exprimate în euro/1 gram CO₂, prevăzute în anexa nr. 1, și a normei de poluare și a taxei specifice exprimate în euro/1 cmc, prevăzute în anexa nr. 2, și a cotei de reducere a taxei, prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 4, după formula:

$$\text{Suma de plată} = \left[\frac{(A \times B \times 30)}{100} + \frac{(C \times D \times 70)}{100} \right] \times \frac{(100 - E)}{100},$$

unde:

A = valoarea combinată a emisiilor de CO₂, exprimată în grame/km;

B = taxa specifică, exprimată în euro/1 gram CO₂, prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 1;

C = cilindree (capacitatea cilindrică);

D = taxa specifică pe cilindree, prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 2; E = cota de reducere a taxei, prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 4;

Este de remarcat faptul că reclamantul nu contestă modul de calcul al taxei pe poluare, ci legalitatea taxei, invocând apărări din practica CEDO prin care a intenționat să demonstreze că prin instituirea acestor taxe legiuitorul român a instituit o discriminare, cu intenția de a descuraja importul de autoturisme second hand.

Taxa pe poluare nu este contrară dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

Aceasta, deoarece Guvernul Român și Comisia Europeană au purtat negocieri și au făcut analize pe acest domeniu, fapt dictat de necesitatea adaptării legislației românești la cerințele comunitare, știut fiind că România a fost supusă procedurii de infrigement, tocmai din cauza cuantumului taxei speciale reglementată de art. 214 indice 1 Cod fiscal.

În urma acestor discuții și analize s-a ajuns la un acord între părți, concretizat tocmai în apariția OUG nr. 50/2008, despre care expertul D.G.TAXUD, Lina Vatenaita a menținut în Infograma nr. 5899/26.06.2008 transmisă de Reprezentanța Permanentă a României pe lângă U.E. de la Bruxelles că prevederile proiectului de norme metodologice privind taxa de poluare pentru autovehicule transmise Comisiei Europene la data de 25.06.2008 (formă în care a fost aprobată OUG nr. 50/2008 de către Guvernul României), sunt conforme cu criteriile europene.

Totodată în aceeași infograma s-a menționat faptul că procedura de infrigement împotriva României va fi închisă doar după adoptarea OUG nr. 50/2008 de către Parlamentul României.

Comisia Europeană a clasat plângerea formulată împotriva României, înregistrată sub nr. 2009/2002, urmare a formulării mai multor plângeri având ca obiect taxa pe poluare aplicată autovehiculelor în baza legislației naționale în materie, cu motivarea că nu se poate vorbi de o armonizare a taxelor pe autovehicule la nivelul U.E. și prin urmare, nimic nu împiedică statele membre să perceapă asemenea taxe, acestea fiind libere să decidă cuantumul și metodele de calcul.

Totodată a apreciat că autoritățile române au luat măsurile necesare pentru a asigura respectarea legislației comunitare, iar în momentul de față legislația română privind taxa de înmatriculare a autovehiculelor este conformă cu art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în vechea numerotare având numărul 90 și care se referă la aplicarea unui tratament fiscal echitabil al produselor autohtone și a celor care provin din alte state membre.

Prin adoptarea OUG nr. 50/2008 fără încălcarea principiului neretroactivității legii civile, legiuitorul a creat posibilitatea legală de restituire a părții din taxa de primă înmatriculare, recalculată, prin raportare la taxa de poluare, obligatorie conform OUG nr. 50/2008.

În speța de față, reclamantul contestă în esență, obligația de a plăti taxa de primă înmatriculare, cât și taxa de poluare, socotindu-le nelegale prin raportare la dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Art. 90 paragraful L Din Tratatul CE. interzice statelor membre să instituie taxe interne discriminatorii sau protecționiste prin raportare la bunurile produse sau importate din alt stat membru.

Având în vedere că nu există legislație europeană primară sau secundară care să instituie un anumit *model de așezare a taxării autovehiculelor*, evaluarea conformității unui act normativ național de taxare a autovehiculelor trebuie efectuată nu prin raportare la un anumit model european de reglementare sau altul ci prin raportare la art. 90 din Tratat precum și la jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Altfel spus, taxarea autovehiculelor trebuie *analizată* în lumina unor *principii generale de drept comunitar* precum transparența, neutralitatea fiscală sau taxarea excesivă, criteriile obiective, caracter adecvat și proporțional sau poluatorul plătește.

Curtea Europeană de Justiție a arătat în mod constant că o consecință a dreptului comunitar actual este aceea că Statele membre pot să impună asupra mărfurilor precum autovehiculele un sistem de taxă al cărei quantum crește progresiv în conformitate cu un criteriu obiectiv. (A se vedea Deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauzele 112/84 Humblot c. Directorului serviciilor fiscale, par. 12; Cauza C-132/88 Comisia Comunităților Europene c. Republicii Elene, par. 17).

De asemenea, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a arătat că sunt criterii obiective cele precum *capacitatea cilindrică sau clasificarea în funcție de performanțele de mediu* (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexe C-290/05 și 333-05 Mos Nădasdi și Ilona Nemeth, par. 52.)

S-a statuat, de asemenea, că dacă taxa pentru poluarea autovehiculelor este bazată pe elemente precum cilindrul, normele de poluare chimică sau emisiile de dioxid de carbon, este evident că aceste criterii de impunere sunt eminent obiective și nu lasă loc unei decizii arbitrare sau neconforme cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Jurisprudența CJCE a stabilit constant că un sistem de impozitare a autovehiculelor este discriminatoriu față de autovehiculele de ocazie de import atunci când în calculul taxei nu se ia în considerare deprecierea reală a acestui autovehicul de import și, în consecință, i se impune o taxă mai mare decât valoarea reziduală a taxei rămase neamortizată încorporată într-un autovehicul național similar (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauza C-345/93 Nunes Tadeu, par. 20).

În repetate rânduri curtea Europeană de Justiție a afirmat că statele membre pot impune taxe de înmatriculare asupra autovehiculelor second hand importate, cu condiția că respectivele taxe să respecte dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Astfel, nici un stat nu trebuie să aplice produselor originare din alte state membre taxe mai mari decât cele care se aplică produselor naționale, similare.

Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că art. 90 primul paragraf din Tratatul CE. este încălcat atunci când impozitul aplicat produsului de import și impozitul aplicat produsului național similar, sunt calculate diferit și după metode care conduc la un impozit mai mare produsului de import.

Prin OUG nr. 50/2008 nu se face nici o distincție între produsele naționale și cele provenite din celelalte state U.E., taxa pe poluare plătindu-se pe criterii obiective ca nivelul emisiilor de poluanți, capacitatea cilindrică și vechimea autoturismului.

Cât privește o comparație cu privire la autovehiculele deja existente în parcul auto național, Curtea s-a pronunțat în sensul că o atare comparație nu este relevantă sub aspectul discriminării fiscale deoarece articolul 90 TCE *nu este menit să împiedice un stat membru de a introduce taxe noi sau să schimbe cota sau baza de impunere a unor taxe deja existente.* (A se vedea, Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexate C-290/05 și 333-05 Ákos Nădasdi și HonaNemeth, par. 49).

S-a concluzionat astfel că dacă autovehiculele deja existente în parcul auto național nu sunt și ele supuse noii taxe *nu reprezintă o discriminare sub aspectul dreptului european.*

Pornind de la aceste *principii generale de drept comunitar* se impune a stabili dacă adoptarea OUG nr.50/2008 este conformă cu Tratatul precum și cu jurisprudență Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Potrivit art. 1 alin. 1 din OUG 50/2008, ordonanța de urgență *stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule*, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Așa cum rezultă din preambulul actului normativ, taxa a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Obligația de plată a taxei se naște, conform art. 4 din OUG nr.50/2008 cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România sau la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la carese face referire la art. 3 și 9.

În speță se susține că dispozițiile OUG 50/2008 cu privire la taxa de poluare sunt în contradicție cu dispozițiile art. 25, 28, 90 paragraf 1 din Tratatul privind instituirea Comunității Europene.

Art. 25 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene interzice între statele membre taxele vamale la import și export sau taxele cu efect echivalent, inclusiv cu privire la taxele vamale cu caracter fiscal. Art. 28 din Tratatul Constitutiv al

Uniunii Europene interzice între statele membre restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent.

Conform art. 90 paragraf 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Problema care trebuie lămurită este aceea de a stabili dacă taxa de poluare este contrară normelor amintite.

Cu privire la natura taxei de poluare CJCE s-a pronunțat la 05.12.2006 asupra acțiunilor preliminare formulate de Hajdu-Bihar Megyei Birosag și Bacs Kiskun Megyei Birosag în cauzele reunite C-29012005 Nadasdi și C-33312005 Nemeth, ocazie cu care a statuat că o taxă care nu este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru ci pentru prima înregistrare a autoturismului pe teritoriul aceluia stat membru, în vederea punerii în circulație nu constituie o taxă vamală în sensul art. 25 din tratat ci face parte din sistemul general de impozitare a bunurilor și trebuie examinată în lumina art. 90 din Tratatul CE.

În aceste condiții, susținerea reclamantului privind încălcarea art. 25 din tratat este nefondată întrucât taxa de poluare este datorată pentru punerea în circulație a autovehiculului, astfel că nu se poate susține cu temei că este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru.

Nici încălcarea art. 28 din Tratat nu poate fi reținută; conform formulei Dassonville impusă în jurisprudența CJCE sunt *măsuri cu efect echivalent* nu numai acele măsuri care tratează discriminativ, în mod deschis sau ascuns marfa străină adusă dintr-un alt stat membru dar și acelea care pornind de la conținutul efectiv al textului sunt egal aplicabile sau au același efect aparent pentru toți, iar la evaluarea acestor măsuri Curtea a stabilit că trebuie avute în vedere efectele potențiale, posibile ale acestora și nu scopul urmărit de acestea. Mai mult, Curtea a conchis că restricționările importului sau exportului sunt permise doar în situația în care în domeniu lipsesc reglementările comunitare, restricțiile sunt necesare pentru asigurarea supravegherii fiscale a corectitudinii în relațiile comerciale, pentru asigurarea protecției consumatorului, pentru protecția valorilor social-culturale naționale dacă reglementările sunt valabile în mod nediscriminatoriu pentru mărfurile din producția internă sau externă.

Atâta timp cât OUG 50/2008 nu cuprinde dispoziții privitoare la diferențierea taxei pe criterii ce ar putea fi apreciate drept măsuri cu efect echivalent nu se poate reține încălcarea art. 28 din Tratat reținând că legislația națională se aplică deopotrivă bunurilor din producția internă cât și cea externă.

Obiectivul taxei este de protejare a mediului, atât prin modul de utilizare a resurselor constituite cât și prin modul de impunere. De aceea, elementele ce stau la baza acesteia sunt emisiile de noxe și de dioxid de carbon și se poate conchide că criteriile ce stau la baza taxei au un caracter adecvat obiectivului de protejare a mediului, având în vedere că în calculul cuantumului acesteia sunt importante emisiile de noxe toxice precum și cele de dioxid de carbon iar nu alte criterii

precum valoarea de facturare. Prin urmare, întrucât taxa este stabilită în funcție de gradul de poluare și de eficiența energetică, ea are un caracter proporțional fiind stabilită într-un quantum mai mare pe măsură ce performanțele de mediu scad.

În această privință, actul normativ analizat respectiv OUG nr.50/2008 a fost adus în conformitate cu principiile jurisprudenței europene prin prevederea unei grile de depreciere ce corespunde unor valori reale de pierdere a valorii de piață și care, în plus, pot fi contestate de contribuabil dacă face dovada că autovehiculul său s-a depreciat într-o măsură mai mare decât cea indicată de grila fixă.

În concret, pe baza unor elemente precum rulajul mediu anual, starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului, contribuabilul poate contesta suma de plată și obține o valoare mai mare a deprecierii. Aceasta posibilitate a contribuabilului asigură ca în toate cazurile, valoarea taxei percepute asupra unui autovehicul second-hand de import nu va depăși valoarea reziduală a taxei existente într-un autovehicul deja înmatriculat.

În ceea ce privește art. 90 din Tratat, trebuie reținut că CJCE a apreciat cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite C-Z90J2005 Nadasdi și C-33312005 Nemeth că o comparație cu autoturismele second-hand plasate în circulație înainte de intrarea în vigoare a legii privind taxele de înmatriculare (în speță, de poluare) nu este relevantă. În scopul de a asigura neutralitatea impozitării interne prin respectarea regulilor de concurență între autoturismele uzate aflate deja pe piața națională și autoturismele similare importate este necesar să fie comparate efectele taxei pentru vehiculele nou-importate dintr-un alt stat membru decât statul în cauză (în speță Ungaria) cu efectele valorii reziduale a taxei care afectează vehiculele similare înmatriculate deja în statul respectiv (Ungaria) și cărora, pentru acest scop, le-a fost deja aplicată această taxă.

S-a concluzionat că art. 90 par.1 din Tratatul CE trebuie interpretat ca interzicând o taxă de poluare percepută cu ocazia primei înmatriculări atâta timp cât valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autoturismului (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării, este calculată fără a se lua în calcul deprecierea autoturismului, de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea taxei incluse în valoarea reziduală a unor autoturisme second hand similare care au fost deja înregistrate în statul membru în care sunt importate.

Așa cum rezultă din cuprinsul OUG 50/2008 (varianta în vigoare la momentul solicitării înmatriculării autoturismului), actul normativ român respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 paragraful din Tratatul CE.

Astfel, după cum se poate constata, determinarea taxei de poluare se realizează conform art. 6 pe baza unor criterii obiective - (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării - luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în anexa 4 (Cota fixă de reducere prevăzută în anexa nr. 4 este stabilită în funcție de vechimea autovehiculului, de rulajul mediu anual, de starea tehnică și nivelul de

dotare al autovehiculului. Cu ocazia calculului taxei vor fi acordate reduceri suplimentare față de cota fixă, în funcție de abaterile de la situația standard a elementelor care au stat la baza stabilirii cotei fixe, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență) astfel că exigențele stipulate de CJCE cu *ocazia* soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite 290/2005 Nadasdi și C-333/2005 Nemeth sunt respectate.

Față de aceste împrejurări instanța reține că taxa de poluare reglementată de OUG 50/2008 (variante în vigoare la momentul solicitării de înmatriculare formulată de reclamant) nu poate fi caracterizată ca fiind contrară art. 90 paragraful 1 din Tratatul CE și se poate așadar concluziona că O.U.G. nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 parag. 1 din Tratatul Comunității Europene. Mai mult, așa cum rezultă din art. 8:

„ (1) *Atunci când un autovehicul pentru care s-a plătit taxa în România este ulterior scos din parcul auto național se restituie valoarea reziduală a taxei în conformitate cu prev. alin. (2).*

(2) Valoarea reziduală a taxei reprezintă taxa care ar fi plătită pentru respectivul autovehicul dacă acesta ar fi înmatriculat la momentul scoaterii din parcul auto național.”.

Așadar, atâta timp cât taxa de poluare percepută pentru prima înmatriculare se restituie atunci când autoturismul respectiv este scos din parcul auto național, nu se poate pretinde o discriminare față de autoturismele pentru care această taxă nu s-a perceput deoarece existau în parcul auto național la data adoptării actului normativ, atâta timp cât pentru acestea taxa nu a fost plătită și evident nici nu se poate pune problema restituirii ei.

. Pentru considerentele prezentate tribunalul constată că *Decizia* de calcul a taxei pe poluare cu nr. xxxxxxx.04.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad este legală și temeinică, fiind întocmită cu respectarea dispozițiilor art. 4 îit. a) art. 5) din OUG nr. 50/2008 privind instituirea taxei de poluare pentru autovehicule și a dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

În mod legal pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a respins contestația reclamantului formulată în procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea contenciosului administrativ, precum și cererea de restituire a taxei pe poluare în sumă de xxxxxx lei, a cărei plată este legală și în concordanță cu practica judiciară comunitară în materie.

Față de cele arătate, având în vedere caracterul subsecvent al cererii de restituire a taxei pe poluare, această cerere va fi respinsă. Totodată, nu este de neglijat faptul că la dosar nu s-a depus dovada plății ei.

Față de aceste considerente urmează a respinge acțiunea principală formulată în contencios administrativ de către reclamantul xxxxxx în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Administrația Fondului pentru Mediu având ca obiect anularea Deciziei nr. xxxxxx.2009

emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxx.04.2009 emisă de pârâta nr. 1; anularea Deciziei de calcul a taxei pe poluare identificată mai sus; obligarea pârâtelor la restituirea taxei pe poluare în sumă de xxxxxx lei, plătită în contul pârâtei Administrația Fondului pentru Mediu,

Va respinge cererea de chemare în garanție formulată de pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pentru despăgubiri, având în vedere ^caracterul subsecvent cererii principale.

^ . Văzând că nu s-au cerut cheltuieli de judecată de la partea căzută în pretențiuni, urmează a nu fi acordate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția lipsei calității procesuale a pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Respinge acțiunea principală formulată de reclamantul xxxxxxxx în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad^și Administrația Fondului pentru Mediu având ca obiect anularea Deciziei nr. xxxxxx.07.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxxxx.04.2009 emisă de pârâta nr. 1; anularea Deciziei de calcul a taxei pe poluare identificată mai sus; obligarea pârâtelor la restituirea taxei pe poluare în sumă de xxxxxx lei, plătită în contul pârâtei Administrația Fondului pentru Mediu.

Respinge cererea de chemare în garanție formulată de pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pentru despăgubiri.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie. x

Cu recurs în 15 zile de la comunicare,

Pronunțată în ședința publică din 19 mai 2010.

x